

Rakkaat ystävät!

Pitkäperjantain tervehdys täältä Fatickista, jossa olemme olleet nyt kolmisen viikkoa. Jeriko-tapahtuma loppui keskiviikkona.. Olin siellä tiistaina mukana ja totesin, että kysessä on vähän kuin suomalaiset hengelliset kesäjuhlat! Mutta ehkä vähän liian kuumaa ja meluisaa meikäläiselle! Ihmisiä oli paljon liikkeellä, muualtakin kuin vain Niakharista, eri lähteykset ja kirkkokunnat olivat mukana. Yhteistyö onkin tärkeää jälkihoidon kannalta. Jokaiselle, joka on löytänyt jotain uutta elämäänsä- parantumisen tai uskon- pitäisi löytyä jonkinlainen kristittyjen yhteisö.

Järjestelyt olivat melkoiset ja monta lehmää tapettiin syötäväksi. Kaikki paikallaolijat saivat ruokaa ilmaiseksi-aamupalan, lounaan ja iltaruuan. Sen lisäksi oli hoitohenkiökuntaa ja mahdollisuus esirukoukseen. Jokaiselle oli ohjelmaa; lapsille, nuorille aikuisille; aamusta myöhään iltaan. Tapahtuma oli Niakharin koulun pihalla, jossa oli runsaasti tilaa ja varjopuita. Oppilaat ovat pääsiäislomalla. Oppilaiden loman vuoksi valittiin tämä pääsiäisviikko ja paikalla oliskin paljon nuoria. Tämä oli jo 13. Jeriko-tapahtuma ja se sai huomiota myös televisiossa ja radiossa. On hienoa, että maassa, jossa enemmistö ihmisistä on muslimeja, on mahdollisuus kertoa Jeesuksesta ihan avoimesta!

Jerikosta ja lastenkerhosta huolimatta Niakharin Missionuorten toiminta osoittautui jonkinlaiseksi pettymykseksi meille. Tekemistä ei ollutkaan niin kuin alussa ajattelimme; varsinkaan Alioulle eikä naisten käsityöpiiri kaikesta huolimatta lähtenyt liikkeelle. Lopun ajan olemme täällä Fatickissa ja käymme pienessä ja dynaamisessa helluntaiseurakunnassa. Siellä on erilaista toimintaa viikolla: rukouspiiri tiistaisin, raamattupiiri torstaisin, naistenryhmä lauantaisin ja jumalanpalvelus sunnuntaisin. Tämän lisäksi olemme tutustuneet kahteen ranskalaiseen lähettiperheeseen, jotka asuvat Mbourissa, mutta käyvät usein Fatickissa. Pääsiäissunnuntain jumalanpalvelusta varten olemme harjoitelleet naisten kanssa lauluja ja nuorillakin on oma kuoronsa. Naistenkuoron jäsenet ovat myös ompeluttaneet esiintymisasuja sunnuntaita varten. Kuvia niistä toivottavasti seuraavassa kirjeessä.

Valitettavasti kuvaajamme eli Coumba lähti kuukausi sitten talviseen Suomeen. Onneksi hän pääsi kokemaan myös kaipaamaansa talvea. Täällä on kovin lämmin ja vielä lämpimämpää on tulossa. Kai mekin lennämme täältä muutolintujen kanssa kohti Suomea. Västäräkki hyppelee täällä pihalla vielä. Asumme Paulin ja Germainen kodissa vuokralla. He kuuluvat myös tähän helluntaiseurakuntaan.

Keskiviikkona tuli täyteen 20v yhteistä taivalta Alioun kanssa. Meillä on ollut koteja Suomessa, Senegalissa ja Kamerunissa. Monenlaista tapahtumaa mahtuu 20 vuoteen, mutta Jumala on pitänyt meistä huolta.

Nyt alkavat lapset jo kulkea omia teitään; ehkä Coumba on vielä hetken meidän kanssamme. Tuleeko sitten tämä tyhjän pesän kriisi? Vaikealta tuntuu myös Eskon kuolema ja äidin olo hoitokodissa; mummolaa ei enää ole. Mutta niin kai tämä elämä menee.

Kaikkien näiden terveisien kera kiitämme teitä muistamisesta ja myötäelämisestä ja toivotamme Siunattua Ylösnousemusjuhlaa:

Kristus nousi kuolleista, kuolemalla kuoleman voitti ja haudoissa oleville elämän antoi!

Aliou ja Sirpa Senegalissa ja Béa ja Coumba Suomessa

PS Kuvia tulee myöhemmin.